

BLIN-INTERVJU SA ORGANIZATOROM PREMIJERE FILMA ANGELINE JOLIE U PRIJEDORU: Ne

10/02/2012 22:23 by Administrator

U srijedu je Prijedoranka pod nickom Radost Stroynik putem svog Facebook profila i bh. medija javnosti uputila neobičnu pozivnicu za premijeru filma Angeline Jolie u Republici Srpskoj.

Naime, istu organizuje u jednom stanu u Prijedoru, čeleći se, kako u svom pozivu zainteresovanim građanima kaže, tim putem suprotstaviti rastućoj cenzuri, koja sve umjetničke projekte, koji nisu u skladu sa onim što vladajućim nacionalistički rečima propisuje, brutalno medijski satanizuje i onemogućava njihovu slobodnu realizaciju na prostoru RS-a i BiH. Tim povodom smo razgovarali sa osobom koja stoji iza ove premijere.

Razgovarao: Bor Krajićnik

BLIN: A ta Vas je potaklo da organizujete premijeru filma "U zemlji krvi i meda u vašem stanu"?

Juče sam pročitala negdje u medijima da film neće biti prikazan izmeću ostalog i "zbog nezainteresovanosti publike". Valjda sam ja ta publika i koliko znam niko me nije pitao, osim toga svi moji prijatelji i prijateljice čele vidjeti film. Ne elim da u ovoj dravi po pitanju bilo čega neko odlučuje u moje ime. BLIN: Dakle, tvrdite da u RS postoji ona kritična masa koja čeli ovaj film pogledati i o njemu suditi bez sufliranja rečimskih medija i njima bliskih saradnika?

Tako. Naravno da ako nakon ove sveopće hajke izaćete na ulice i pitate prolaznike da li čele pogledati film da će odgovor biti negativan. Pa neće niko da se "blamira" i pokaže da nije dovoljno Srbin. Ali činjenica da sam u prva dva sata dobila dovoljno poruka zainteresovanosti da popunim mjesta za prva dva dana govori da neko interesovanje postoji, makar ono bilo i rezultat potrebe za revoltom na tretman koji je film dobio u RS.

BLIN: Da li ste pogledali film i kakav je Vaš stav prema onome što on prikazuje?

Nisam, pogledaću ga u subotu. Inače se uvijek zgrozim kad čujem da su ponovo snimili film o ratu i kako se inače rat, pogotovo kad je u pitanju savremena umjetnost u BiH, budući da je to moj "fah" obilato koristi za lične promocije. Ovdje se upćite mećutim ne radi o tome, radi se o osnovnim stvarima, osnovnim slobodama. BLIN: Budući da ste rekli da se grozite filmova o ratu, tačnije filmova koji eksploatiraju rat u BiH kao temu, znači li to da se filmska umjetnost ne treba baviti ovom temom ili da se ona na pogrešan način bavi njome?

Moje polje je vaše savremena vizuelna umjetnost i u tom smislu kažem kako zaista ima umjetnika i umjetnica koji su, po meni, jedna vrsta ratnih profitera/ki. O ratu se treba govoriti, kroz sve oblike umjetnosti i van nje i to sve dok svima nama ne bude jasno da je rat grozota koja nikad nikom vaše ne treba da se dogodi te da su jednakost i ravnopravnost najveće ljudske vrijednosti. Mećutim ako iz godine u godinu snimate filmove o ratu po istom šablonu, dajete vašenje samo "iz svog ugla" i na kraju krajeva svjedočite i sami da u društvu, uprkos vašem umjetničkom radu, sve ostaje isto ili postaje još gore, onda morate da se zapitate. BLIN: Po vašem mišljenju zbog čega vlasti i javnost u RS napadaju film koji većina nije ni pogledala? Te da li se tu zaista radi o pogrešnom percepiranju rata u BiH od strane rediteljke filma ili je po srijedi nešto drugo?

Radi se o pogrešnom percepiranju svega. Eto i vi pićete vlasti i javnost. Ne smijemo sebi dozvoliti da javnost automatski podrazumijeva "srpska javnost", moramo dozvoliti mogućnost da u Republici Srpskoj, pogotovo ako tvrdimo da ona NIJE genocidna tvorevina, postoje i druge nacionalnosti, ljudi druge vjere, koji možda imaju drukčije mišljenje i stav i kojima ova RS isto tako pripada. To su banalne stvari ali mi ni te takve još nismo apsolvirali. A moramo. Jer ako će srpska većina odlučivati šta je podobno a šta ne za našu kulturu onda se bojim da smo još

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalučane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

na onom nivou na kom smo bili kad je srušena Ferhad-pašina džamija u Banjoj Luci, da navedem samo jedan primjer.

Ne može se konstantno govoriti o tamo nekoj državnosti RS a da ona u suštini nigdje ne postoji nego samo na režimskoj RTRS ili BN. Druga je stvar pitanje percepcije što filma što same teme i tu leži veliki problem. Ono što ni srpski ni hrvatski ni bošnjački narod (niti bilo koji drugi) ne smije sebi dopustiti jest da o nečemu sudi na osnovu onog što mu govore mediji. Pa vidite koliki tu paradoks uopšte leži i koliko je jasno da ljudi ne koriste niti gram svog mozga i ne donose sopstvene odluke nego su poput zombija, a cijela situacija je poput orvelovske 1984. **BLIN: A ta je po Vama orvelovsko u cijeloj ovoj priči?** Kako zaboga možemo optuživati cijeli svijet da IMA POGREŠNU SLIKU O SRBIMA A ZAHVALJUJUĆI POGREŠNOM MEDIJSKOM PREDSTAVLJANJU a onda u isto vrijeme sebi dopuštamo da o nečemu donosimo odluke na osnovu onog što su nam rekli mediji??? Meni je dosadilo da mi kao zreloj, OBRAZOVANOJ osobi stalno neko govori o nečemu se tu radi: te ne valja film nečete ga gledati, te ukinušte nam Srpsku aj sad da palamudimo danima kako da se odbranimo te ovo te ono. Otkud potreba da iz dana u dan ponavljamo da "nam ne mogu ukinuti Republiku Srpsku"? Mi smo na žalost došli do najgoreg stepena Anksiozitet, u narednih nekoliko godina ili ćemo ići naprijed i riješiti neke stvari ili ćemo velikim koracima ka sudbini Sjeverne Koreje gdje će iz dana u dan vlast nad nama održavati tako što će nas bez prestanka plaćiti unutrašnjim i spoljnim neprijateljima, gubitkom identiteta, nestankom s ove planete i slino.

Naši su mediji u stanju da bez prestanka pričaju o gubitku identiteta i da istovremeno objave tekst o tome kako je pola čaka u RS nepismeno. Mi imamo, Bože sakloni, Senat RS, Akademiju i razne institucije. Svi oni se isto tako boje da će da nam neko ukine RS i identitet. Ako pak krenete malo da istražujete pa da vidite ko i koliko od tih ustajalih kvaziintelektualaca radi na tome da se zaista ova kultura i identitet srpskog naroda zaprepastićete se. Oni ne pišu članke, pogotovo ne na Vikipediji. Oni ne predlažu spomenike ni nematerijalna dobra UNESCO-u za zaštitu. (Ojkača i Gluvo glamočko su zaštićeni ali ne kao srpsko nematerijalno dobro, i ajvar recimo). Oni ne rade ništa osim što nas sve zajedno truju i plaće iz dana u dan. Cilj je da se dovoljno uplašimo pa da ne vidimo kako zaista intelektualno i kulturno propadamo, kako smo materijalno opljačkani, imamo autoput(eve) bez mostova a građene decenijama, aerodrome koji ili ne postoje ili ne funkcioniraju, porodice bez ikakvih materijalnih primanja...

BLIN: Da li je RS slobodan društveno-kulturni prostor?

Nije. I ne samo kad je u pitanju ovaj film. U stvari uopšte sumnjam u postojanje nekog društveno-kulturnog prostora koji se ne može obojiti nekim ideologijama i gdje su umjetnici i sloboda izražavanja na prvom mjestu. Prijedor je jedan od najgorih slučajeva, između ostalog i zbog jako specifične političke situacije koja ovdje vlada. Četavu zvanično "kulturnu scenu" u Prijedoru "drže" dva-tri čovjeka, i to naravno sve sami aparatčici da te Bog sačuva. Oni organizuju eto razne "kulturne događaje" koji ne samo što su isključivo usmjereni ka promociji kulture jedne nacije nego su i izrazito lošeg umjetničkog kvaliteta: Pjesnici susreti na Kozari, izložbe u galeriji savremene umjetnosti 96 u Prijedoru su neki od primjera. Međutim, svi ti oblici "kontrole kulturne scene" odvijaju se na jako perfidan način, gotovo uvijek tobože legalan. Van Prijedora je malo poznato da je u Starom Gradu u Prijedoru postojala Stara Bašta, kulturni prostor koji je godinama bio okupiran od strane privatnika. Lokalno udruženje za urbanu kulturu Manifest godinama se borilo da taj prostor ponovo dobiju mladi. Kada su napokon uspjeli i kad je cijeli prostor renoviran te u sklopu prostora dobijena oprema za muzičku produkciju momci iz Manifesta su se dali i u produkciju video klipova za prijedorske mlade bendove kojih ima mnogo. I pored kvaliteta koji su pokazali te pored volje, entuzijazma i kreativnosti momci su po isteku projekta dobili nogu, zaposlena je druga osoba (scenarij koji se u Pd ponavlja od biblioteke, muzeja, galerije, kina pa dalje). Tobože na osnovu legalno raspisanog oglasa.

BLIN: Kako komentarišete činjenicu da se jako mali broj javnih ličnosti, intelektualaca uopšte, u RS opire tiraniji i pritiscima Dodika i njegovih poslušnika?

Zato što su naučili lekciju. I vrapci znaju, srpski, hrvatski i bošnjački, da u BiH "zakon leži u topuzu" i da su

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalučane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

mnogi dovoljno retardirani i uzobljeni da te ubiju zbog iste gluposti. S druge strane, da se ne lažemo, nema intelektualaca bolan. Sve sami palanački probisvijeti i varoški pjesnici. Za nas je mnogo gori pritisak neznanja, neinformisanosti, nezainteresovanosti i neodgovornosti. Taj se pritisak samo materijalizovao kao Dodik i kao mnogi prije njega. Nadam se da će ova noćna mora prije proći i da ćemo iz nje izaći kao pobjednici i pobjednice. BLIN: Na kraju, kako pružiti "otpor ludilu", kako se boriti protiv mraka i blata u koji je ovo društvo već odavno svučeno?

Ima nekoliko načina, nadasve praktičnih. Prije svega ne treba vjerovati televiziji ni medijima. Treba čitati. Treba se aktivirati i makar i najmanji prilog dati promociji neke dobre ideje. Nevladinih organizacija koje se na pravi način, kako kaže, odupiru ludilu ima "milion" u BiH, savremena sredstva komunikacije sve su dostupnija a ove organizacije vane za novim snagama, pogotovo onima koji žive i hoće nečto, ili makar samo sebe, promijeniti. Uređiti se, uvezati, pitati, tražiti, čitati, susretati se s njima je jedan od puteva. Nema romantičnih načina da se odupremo ludilu, samo realni: uključite se u rad Opatre nule, Helsinškog parlamenta građana, Okvira, Sarajevskog Otvorenog Centra, OKC-a Abadžević, ANTIFA-e, i mnogih drugih udruženja, kulturnih centara ili bilo čega. Ako vam baš svi idu na živce pišite, blog ili grafite, potpuno svedno. Samo nemojte sjediti kući tužni i sami.

Izvor vijesti; BLIN MAGAZIN